

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 109.843 van 22 augustus 2002  
in de zaak A. 125.538/XIV-11325.**

In zake :       XXX,  
                  die woonplaats kiest bij  
                  advocaat Luzeyemo Ndolao,  
                  kantoor houdende te 1060 Brussel,  
                  Bosniëstraat 47

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :  
de minister van Binnenlandse Zaken.

-----  
--

**DE VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kongolese nationaliteit, op 19 augustus 2002 per faxbericht heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 14 augustus 2002 waarbij een met toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemde- lingen ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf, niet ontvankelijk wordt verklaard en die aan verzoeker ter kennis werd gebracht op 14 augustus 2002;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 augustus 2002, om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat Véronique Kympers die, loco advocaat Ndolao Luzeyemo verschijnt voor verzoeker en van advocaat Edda Matteredne, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. Verhulst;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging slechts kan worden bevolen onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2. Overwegende, wat de derde voorwaarde betreft, dat verzoeker in zijn inleidende akte omtrent het nadeel aanvoert dat hij het voorwerp is van een verblijfsweigeren en van een bevel om het grondgebied te verlaten, dat hij elk moment uit het Rijk kan worden verwijderd, dat dergelijke verwijdering een breuk zou betekenen van het familiale evenwicht dat reeds broos is wegens de familiale samenstelling en de jonge leeftijd van de drie kinderen en dat geen enkele waarborg voorhanden is wat betreft de terugkeer van verzoeker eenmaal hij zich in zijn staat van herkomst bevindt;

3. Overwegende dat verzoeker enkel de beslissing van 14 augustus 2002 die zijn aanvraag tot verblijfsmachtiging afwijst, te dezen bestrijdt; dat zulks ter terechtzitting wordt bevestigd en ook blijkt uit het feit dat enkel die beslissing uitdrukkelijk telkens als enkelvoudig voorwerp in het inleidende verzoekschrift is vermeld en bij het verzoekschrift is gevoegd;

4. Overwegende dat verzoeker de vaststellingen van de verwerende partij niet ontkent dat hij zich "onregelmatig naar België begaf om er even onregelmatig verblijf te houden"; dat hem diverse bevelen om het grondgebied te verlaten zijn betekend, aldus op 26 juni 2002 en op 6 augustus 2002, volgens de stukken van de in huidige zaak neergelegde dossiers; dat verzoeker weliswaar in zijn verzoekschrift een aantal keren gewag maakt van een dergelijk bevel dat samen zou gaan met de uitdrukkelijk bestreden beslissing, maar zoals gezegd dat bevel niet specificeert en niet in het voorwerp van het geding betreft;

5. Overwegende dat aldus de gevraagde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden weigering van de aanvraag tot verblijfsmachtiging, het geschetste nadeel niet zou kunnen weren; dat het nadeel immers niet voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die bestreden beslissing maar uit verwijderingsmaatregelen zoals de voormelde bevelen om het grondgebied te verlaten die noch door de in het geding zijnde aanvraag met toepassing van artikel 9, derde lid, van de voormelde wet van 15 december 1980, noch door de beslissing op die aanvraag, in hun uitvoerbaarheid zijn opgeschort; dat de voormelde aanvraag en beslissing evenmin verzoekers rechtstoestand van onrechtmatig verblijf wijzigden; dat aldus niet is aangetoond dat het de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is die verzoeker het beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan betrekken;

6. Overwegende dat dienvolgens niet is voldaan aan de derde van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig augustus tweeduizend en twee, door :

|        |              |                  |
|--------|--------------|------------------|
| de HH. | D. Verbiest, | kamervoorzitter, |
|        | W. Geurts,   | griffier.        |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**W. Geurts.**

**D. Verbiest.**